

Sy-li spěwał,
Pilnje džěłał,
Strowja će
Swójbny statok
A twój swjatok
Zradny je.

Za staw sprócný
Napoj mócný
Lubosé ma;
Bóh pak swěrný
Přez spar měrný
Āerstwosé da.

Njeh ty spěwaš,
Swěrnje džěłaš
Wšědne dny;
Džeń pak swjaty,
Duři daty,
Wotpoćń ty.

Z njebjes mana
Njeh éi khmana
Ziwnosé je;
Žiwa woda,
Kiž Bóh poda,
Wokřew će! F.

• Sserbske njeđželske kopjeno. •

Wubawa řo kóždu ģobotu w Smolerje; ĩnbicřisćeřeni w Budysřimje a placři řchnóřitětnje 1,50 ģr. ģjes porta.

I. adventa.

Matth. 21, 1—9.

Advent řeka: p'chichod řhryřtuřowý. Wón je třoji: p'schichod do cžěła, p'schichod ř ģudej a p'schichod do našeje wutrobny. P'schichod řhryřtuřowý do jeho cžěła leži řady nař. To běřche tón řětyřazy dolhi cžaj, ģdžež bě tón řnjes na puczu do Bethlehema. Jako bě přeni cžlowjet w paradiju do cžěžkeho řrěcha padnył a jako běřche Bóh tehdy w řwojeje wulkeje lubořeji ř padnylenemu cžlowjetwu rjełł: řa cžy njeřchecželstwo řtacijě njes tobu a řonu a tvojim řymjenjom a jeje řymjenjom a tón dyrbi tebi ģłowu rořteptacž a ty budžeřch jeho do pjaty řalacž, a ř tym wumóžńka řlubil, dha bě řo řhryřtuř na pucž podol. A ře řo profeta wěřchřeřche: A řn Bethlehem Efrata, ř tebję dyrbi mi wuńcž, řiž w řraelu řnjes budže, dha bě, řolo by ř řraellřich ģorow řižom nařdala wıdžeřč bńł, řo blize a blize řtupa. A jako řlóncžnje tny řařtřjow pola Bethlehema njebjeske řwěłto řbudži a řim řandželow ģłóř řaři řjany řpěw řanjeske, tehdy běřche tón wocžofany p'schichod. To běřche tón přeni p'chichod. Ĺudžo budže na pořledku řyłu řemju p'elńicž. řkaž je w troweje řahrodžy kóždy řucžř wuřity, budže teř tehdy kóždy džěłł řemje wobđželany a wobndleny: p'schetož to je tola Bóža wola, řo bychu wřchudže řně řrawile řa njebjesku wulku brožeń. řkaž řudžo tehdy we řwontowńyř wězach budže, to njewěmý. To řene pak wěmý ře řewjenja řwı. řana: cži wěřjazy budže tehdy wıerdžiřchi we wěřje, a cži njewěřjazy wıerdžiřchi w njewěřje a ģrořńiřchi w ģrěchach. Ĺud budže řrally ř řnjom. Tehdy budže na ģwěřdńym njebję ģiřchěže druha řořa wıdžeřč, řa řořa njebjeskeho řnjęřza, a wón budže řwoje řně džeržecž. Tehdy budže na

ģwěřdńym njebję ģiřchěže druha waha wıdžeřč, řa waha njebjeskeho řudńka a wón budže wazicž, řiz naše řubka a dary, ale naše řtutłi a kóždy dořtanje po řwojich řtutłach. To budže jeho druhi p'schichod. Tón řnjes pak řjes p'chestacž a ř nam p'chřadža. řdžež řo džěcži wıeřela řa řody abo ģdžež řady řwěcžłow Bóžodžěřčoweho řchłoma lubeho řejuřa wıdža, ģdžež řo wjeřčor nuczny džěłacžer řehnje a řo řorucži do řhryřtuřoweho řchłita, abo ģdžež řhory řwojeje wuřhńjeneje řyřy ř njemu řběha, řam cžehnje řhryřtuř, cžicheje myřle a pomozńř, do cžłowřeje wutrobny, řo by řu wobřbožal. To je jeho řřecži p'schichod. Wó tutyř třečřim p'schichodže řecži našč džęřńiřchi řekřt, p'schetož, řaž wón tehdy do řeruřalema cžehnjeřche, řa řhze wón teř řacžahńyž do našeje wutrobny.

I. Wřcho bě na řhryřtuřowý p'schichod do řeřta řerusalem a p'schichotowane. řerusalem, řute řrařne řeřto, běřche řa řhryřtuřowý cžaj řole wobndleny, řoř řdy přjedny. Wóřebje bě řo jeho řohatřstwo p'schřporjalo. řidži, řiž běřchu řo w póřarřřich řeřřach wobohacžřli, bychu řo we wřřokřich řetach řadži do řerusalem a wóřčřli a řo wó to řturali, řo řute řłowne řeřto njewóřřudny. řene pak řerusaleměje ģiřchěže pobrachowawřche: řeho řbóžńka, řiž bě řo w blřřřim Bethlehemje narodžil, řiž bě ře řwojimi džřwami a řłowami řpodžwanje řyřleho řraja řbudžil a běřche teř ģuřcžiřcho řižom w řerusalemje pobnył, řačž dořal ģiřchěže we wěřje p'schřjeli njeběchu. řjewjeřta ģiřchěže řwojeho nawořenju njemějeřche. řeřto cžyřche řo tón řnjes ģiřchěže řunu wó wutrobu řerusalemřřich řlepacž. řižom je na puczu. řam našdala po řorach řařa cžřjódka cžehnje. řeno řřinacže to řu. ředny džę w řřjedža řich řako řich nawjedowal. řiřy řu, řo je na řich drašřach wıdžeřč a řchłóž je řich řekřal, wěřčę dolho

sa nimi hladal njeje. A tola stupa tam ton, kiz je sboze zpleho hweta. Shrystuf tam czehnje se swojimi wuczomnikami. Njeto ho psched nimi Jerusalem s wotolnych horow sbcha a jich strowi. A won chze do mesta. Wisches profetu Sacharija be dawno do predka prajene, kajti dyrbjesche Messias do mesta czahnycz, nje-nuzjz na wofle hedzo. To be zplenu ludej snate, na tym dyrbjachu Shrystufa sa Messiasa sponacz. Ale s woikal wofla wofacz? Ton tam hjoz stejesche a czalasche, hacz bychu hebi po njeho pschi chli. Sctio pak be jeho tam stajl, sctio be wutrobu jeho wobhedzerja swolnitwu sczini, jeho Shrystufkej pschewostajicz? Ach, w Bozim kralestwie je wischo dawno do predka pschihotowane. Sdnyz be prawy czaq tu, so dyrbjachu ludy ewangelij klyschecz, dha czi pozli tu bechu, kiz bechu swolniti, do hweta won hicz, dha te lodze pschi brjosh lezachu, kiz mejachu jich wisches morjo pschewjescz. Sdnyz ho netko hplne mozy pscheczjwo zyrkwi sbchaju a chzedza ju s prochom a mochom wutupicz a werjazy ho styskne roshladuje a ho prachy, sctio dha budze jim wobharacz? dha ho jeno njeboj; pschetoz Boh je hebi hwój zele ny prut hjom wjasal, tute mozy roshbicz. Ty by cziscze wokenjeny. Dzeczj hu cze wopuschz le abo leza w rowje. Duž ho bojisch, so cze nichto hladacz njebudze, hdyz budzez khory. Tola scho ho starasch? Tej ruzj, kiz budzetej tebe hladacz, tu dawno stej a czakatej na to, so by chtej tebi klyziko! Abi tebi tak czezku staroscz czini, so na khorofozu lezsch a so dyrbischi wot hwojich dzeczj, kiz hu hischecze tak drobne. Ty zalosczjich: Skaf hym je t Bohu wozzil, tak hym sa nje prohhj a netko budza czi cze wopuschezene. Ton dom je hjom sa nje hwoje durje wotewrl, hdyz smēja ho po twojej hmjerczi derje. Wone trjebaju jenoj hischecze do njeho jastupicz. Tak Boh wischo do predka pschihotuje — sa tych hwojich.

Jene pak ho wot naq w chitlich zada, njenujzj tajsa pokluschnoscz, klyz ju na tannymaj wuczomnikomaj wdzimj. Wona j dyrbjeschtaj hicz a wofla, kiz zujemu klyschesche, wotwojasacz a hdy by jimaj sctio wobharal, dyrbjeschtaj ho na pschitafnjju hwojeho knjesa pomolacz. Be tu prawje, poklyschacz? Njebudze tuton pucz podarmo? Mjedyrbitej ho bojecz, so ho prosdnaj wróczitaj? Ne, wescze niz. Sctioz czi ton Knjes kosa, psches hwedomnje abo Boze klowo, to czi n, to njebudze zenje wopaf a hdy by ho czi cziscze wopoczne sdalo, to njebudze na twoju schodu, a hdy bychu to wschitzy sa tebi schodne dzerzeli. Pschetoz ton Knjes chze to tak mez. Czini to jeno! Skaf staj tamnoj wuczomnikaj ho s wjehelom t temu Knjesej wrócziloj a jemu psch wjedloj, schloz dyrbjeschtaj a kaz je won se spodobanjom na njegu hladal, tak budzesch ty pschezo wjehelny a bozomny psched hwojeho Knjesa siupicz moz, tu w modlitwje a junu na kudnym dnju psched jeho wobliczo, hdyz by po jeho pschitafnjach czini. Skaf frudny je Abraham po Bozej pschitafni na horu Mor ja je hwojim hynom Isaakom schol, so by jeho woprowal, a tak sbozomny je ho wróczil! Skaf frudny besche jako Bozi hlof t njemu dzesche: Dzi e hwojeho wotzneho kraja do kraja, kiz ja czi pokasacz budu! a tak sbozomny je w nim bydlil! Czini, sctioz heb ton Knjes wot tebe zada!

2. Skaf Shrystuf do mesta czehnje. Taj wuczomnikaj beschtaj ho wróczitwo a netko Jesufa na teho mlodeho wofla hadzichu. To be waschnje w ranschim kraju, so krala na konja abo wofla hedzachu. W tym pak, so ton Knjes na wofle hedzesche, njelezesche žane snamjo niskojeze. Tez najwobobnischj ludzo, haj kralojo, jechaju hischecze dzenska w ranschim kraju husto na woflach. Tak tez tehdy ton Knjes, kiz tola jako kral do Jerusalema czehnjesche. Ale my ho prashamy: Czehodla je ton Knjes, kiz besche tola hewek poniznoscz kama a kiz njebe pschischol, so by hebi klyzicz dal, ale so by won klyzil, tehdy jako kral do Jerusa-

lema czahnyl? Wjz so by khwiltu jemiskeho krala hral. Swontneje czesceze won žaneje žadny byl njeje. Won chzysche wjele bole s tym lud na ho kedzblitny czinicz, so bychu ho jeho dohladali a potom t njemu pschischli a pschi nim wostali a te klowa klyscheli, kotrez chzysche won t nim reczecz. Jeho kralowski pschichod dyrbjesche truba bycz, s kotrejz chzysche wschon lud wokoło hebje shromadzicz. A hlaj, ludzo jeho s czjrodami witachu. S zpleho kraja bechu po swuczonym waschnju na jutrowny hwjedzen pschischli. Wjele s nich jeho snajachu. Jedny besche jeho kraje klowa reczecz klyschal, drugi besche podla byl, hdyz besche runje khoreho jahojil. Sznano bechu netosi s tych dzekacz wuhadnych podla, kotrychz besche wustrawil. A czi pomjedachu wschem druhim jeho skutki. Duž wshklochu jemu wschitzy napschecz. Daj, netosi kleczechu ho hwaju hwjedzenisku draštu, drusy rubachu hakosy je chtomow a sczelechu je jemu na pucz. A netko po sbchny jedny hwój hlof a jantjese: Gosiannah temu hynej Davitowemu! Ahwaleny budz, kiz pschidze w Knjesowym njenje! Drusy jemu pschpadnychu. A kaz morjo schumi, hdyz hplny wotr do njeho storka, tak chunjesche tuton powitazy khelusch t njebekam. S, sbozomni czi, kiz hu jeho tehdy witacz kmeli!

W hodownym czaqu ho ton Knjes t nam bliži kaz nehdy t mestu Jerusalemej. My jeho snajemy. Sctio je won tola wischo nad nami czini! My hmy w nusy byli a won je nam pomhal. My hmy ho hwojich hrachow dla rudzili a won je nam wodat. My hmy hwojich lubykh khowali a won je nam tu wstoscz do wutroby scschezepil, so hu žwi. A chto halle we wecznosczj sa naq khowa! Duž rubajecze hakosy a klecjajecze ho draštu o sczelece ju jemu na pucz — to reka: czinze dobre skutki, hdyz jeno mozecze. A wofajecze: Gosiannah temu hynej Davitowemu! Czajecze ho psched ludzimi t njemu, so bychu wschitzy drusy jeho s wami sa hwojeho krala pschjeli!

My njenujemy sbozomnych, kiz hu jeho tehdy pod Jerusalemskimi wrotami witali. Ale ton Knjes hischecze junu pschidze. Sandzelo budza tehdy jemu napscheczitwo wstacz a wschitzy czi, kiz hu we werje dobehali. Boh daj, so bychny mje nymi tehdy tez my byli. Samjen. Rsch. w S.

Smjertna njedzela — advent.

Jene došlowo t smjertnej njedzeli a s dobom jene klowo t adventej je to sczehowaze. Wono bu pižane hjoz w lécze 1855, ma pak dzenska kamfneje placz wosceze a knadz wjetscheje waznosceze tehodlo, dokelz njeje halle sa tuton nasch czaq pschihotowane, kotremuz ma tola telko prajicz. Jedny profesor, s njenom Beck, je tute klowa pižal netomu, kotryz be hluboko frudzeny a žaneho troschte njenamakasche.

„Waschu bol snaju. Ssym ju kam saczul. Buschtej tola tez mi dve dzeseci psches hmjercz wstaj, a to jene s njegu wiskasche tak rjez se hwój maj woczkomaj hischze w poslednich wotomkach na mni. Pošdzjicho semre mi tez moje mandzelska: Nasdaj wutrobje besch tej jene. Wona sawostaji mi 6 njedorosczennyh dzeczj w zusbje. Tehdy nedschowachu tez mje Wascho: „Czehodla? czehodla?“ Wone scharowachu mje, so bych wotmohny dal. Tola hory bu mi hwetko we wutrobje. To Knjesowe klowo pschedoby ho w nej: „Ty njemensch, chtoz hójste ale sctioz cziwoste!“ a jako: „Moje mygke njesku wasche mygke a wasche pucze njesku moje pucze!“ Nechto pak mje pschezo hischecze bolesche; to dopomnjenje na te bolosceze, kotrez bechu semreczi pschetrati, a ta frudoba, ho žedzaza po tym netk shubjenym wjehelenjom s nimi. Tu da mi ton Knjes jedny drusy schpruch do wutroby: „Sa japomnju, sctioz s pohleda je a steju hweru sa tym, sctioz s priodka je“ (Phil. 3, 13).

Tajkih fłowow Božich dyrbišch so pschimacž, kaž stahy w žolmjazym morju twojeje dusche. Tehodla storžech moju wutrobu kóždy ras wróczo, hdyž chyzsche wróczo do sańdzenosće a k czělnym postowam semrětnych, a pokasach ju do přědka k temu, sčtož horjefach, so bych so tam, niz w tutym čeršim žiwjenju se swojimi lubnymi psched tym Knjesom sřednoczil, a prožyl, so by wón naž sřednoczil a hromadže sđeržek w hebi, tym Knjeu, kamym. Tak dyrbja czi, kotřiz so přjedy naž schli, magnety bycz, kotrež naschu wutrobu horje czahnu do wškosće, a tón tamny šwět bywa tak ja naž polny žiwych, tón delny pař šubjuje na žiwjenju sa naž. Bibliske fłowa kaž te, o tu žane wobstajne měřno nimamy ale to pschichodne pytamy, so dyrbinym bycz bėrgarjo i tymi swojatyimi o Boži domjazh, tute fłowa njeřbu tak wjaz hole fłowa a rjane fantosije sa naž ale sjewja so nam bóle a bóle jako namjenja a puczniři Bože (Ebr. 13, 14; Eps. 2, 19). Tute pokazuje nam jedyn wěřny wotkruženj kóž a wjedu naž bliže a bliže k temu, kotřiz naž do knježowneho sčatych sa hebie pschihotuje, k temu Ssynej Božemu, tak so nam wotkruženj, so i nim setlowacž w jeho fłowje a w jeho modlitwje a so to najwjetřchu huadu mamy, so kněmny so jemu dacž zyle se swojim dobrym a njedobrym, se swojimi starosćemi a wjehelemjemi k smutknemu a swotknemu wozženju. Tak je mi runje i tamnych potřečenjow knjercze jene žiwjenje seřhadžalo, wo kotrehož přjedy jenož mjena a fłowa sčajach. Susťo, hdyž to přjedawšche i tym posdžschim pschirunowach, dyrbjach hebi prajicž, o njebych ženje měnjat, bych-li to šhubjene wscho sořodostacž mohł, sa njo pař wscho nowe dohlyte dacž dyrbjat.

Botajkim spósnajecze: Tehodla je Bóh Wař tak sbit, o by Wař pschihotowal sa to, so by cheže jeho krařnosć wohladał w tym Ssynu! Sdyž wón nam bjerje, chze wón nam wjetřche dacž, k wěcznemu pomhocž, i kotřimž to sčhodne a sańdžene ani pschirunacž njemóžesch; czělna lubosć, i kotrež so naschich lubnych dđeržachny, dyrbi so šhubicž psched tej duchownej, to hladanje a wuřhwanje na widomne psched tym hladanjom a wuřhwanjom na to njewidomne — to reka: narownycž wěricž, a wot jeneho wofanje k Bohu dyrbišch dóncž se šhwaleuju Boha.

Duž swuceže so do tuteje čule pruhowanjom, budžeže w nej živy a czitaježe 11. a 12. staw lista Hebrejskim. Wasche džeczi so žive temu, kotřiz je njeje jenož stworil, ale je jim tež swoje krařstwo pschirunowal. — Wy dyrbicze tež žiw: bycz we jenym wyschim, dostojniškim smyřle hacž to hecz dotal bėřcheže! Pschirunajecze to, sčtož šhubicze i tym, sčtož Siob šhubi, měrcze Woschu sřudobu i tym, sčtož sřudži Abrahama, wot kotrehož bu tón jeniczi hyn žadany; wón bė hylny we wěrcje! Haj, pschirunajecze Waschu nanowu lubosć i tej Boha Wótza, kotřiz njeje swojeho jenicžkeho hyn pschepuschezil, ale jeho dal sa naž, kiž bėchmy bjesbóžni a njepschecželojo, so by naž dowjedł k wěcznemu žiwjenju! Tón Knjes wopokaž swoju móž we Waschei klabo czi a tróřchtuj Wař se swojim wěcznym tróřchtom!

Tón pař, kiž tuteho tróřčta tróřčtat kam je, wón je dužy so puczju; duž pschihotujmy a dohotujmy so, so bychmy hotowi był, a swjeczili sčožny pschihód jeho, sčožne hody!

Tola hody.

„Macze, so nač Jan njepřa!“ rjekny k mandželskej Kudželiz nan, se stowosćimym woblicjom sa listynoscherjom hladajo, kotřiz njebė list, jenož Sserbske Nowiny pschirunajecž a tak njeczinił so tym, sčtož je jeho mjena.

„Haj, Sandrijo, ja tež njewěm, sčto so to njeczini!“ wotmołwi Kudželina, kotraž na kachlowej lawzy hečžo bėrny bėřsche. „Prašam so hžo wjele dnjom dolho tak! Njehach tebi jenož

nicozo prajicž! Wy knadž kwarił na Jana, dotelž njepřa, abo na mnje, dotelž so tak staram! Njetrjebawšcho staram, by ty rjeknył!“

„Nó, Jana, hyn dha ja tajki kwarił? Ale, pramo pař masch! Sswarje hebi sařluži tón zylh Jan, hdyž tak mi a tebi nicozo sařtanje piřacž!“

„To ja tež praju, nano! Přjedy tola pschezo kóždy tydžen, i najmjeńcha tola kóždej dwė njedželi piřasche. A tajke listy, nano! Dolhe a rjany!“

„Wěm, wěm, macze!“ psch hłobkowasche Kudžela, i hłowu nhygajo.

„Wjehelemjemi so woboj, hdyž pschezo jařo czitachmoj, so so jemu pola miřchtra lubi, so ma rjane džělo a rjanu sařlužbu!“

„Haj, tajkeho tyschěrřkeho miřchtra tež po zylhym Barlinje njeje, kaž teho. Ssyn tam tola kam byl! Ja czi praju, Jana, wscho nanajrjenšcho pschirunowane a wuhotowane!“

„Hacž tež je sčhoril?“ so macž woprača, jako nan na wotomil posasta. Trubka so jemu njepalesche. Drbjesche i nowa sapalecz a czahacz a czahacz.

„Ně, macze, to so njeboju! Wy tola potom czi přjedy piřal!“

„Ale, hdyž njemóže?“ so macž i waha woprašcha.

„To by zyle wěscze psches něřoho nam napřicž dal!“ sčapschecziwi nan. Trubka so jemu pschezo hischčeje prawje njepalesche. Hacž bė to tobat na tym wina, abo te pschezo i Wonež do Barlina czěřaze myřle? „Ně!“ wón rořřudži, „šhorj njeje! To je mi wěřte! Sčto jom je, njewěm! Něřčto pař tu přěřti ři! Sčto, tež njewěm! Ale, Jana, hdyž bėřny nje hony, so kam pschepwědežu!“

„Nó, tak tola k poudželi list doudže. Abo, nano, knadž pafeczi! Tvoje narodniny tola njeřabudže!“ Tak pytasche smėrowacž muža.

„To pař je hi cheže zylh tydžen hacž tam! Dženka mamy hatle wutoru!“ Nan so nochzřishe dacž smėrowacž. Maczeri, tež niz ipolowenej, pschidže myřlicžka. To trjebasche jeno jej mjes woczi pohladacz! Tam so kněřkotasche! S hłowu nhygajo rjekny:

„Nano, wěřch! Sstupju wjeczor na wotomil k řuřodžinaz. Ssnadž Marka něřčto wě!“

„Marča!? Chzesch so ty, macze, Marje sa twojim hynom prajchecz? A tak mohla wona něřčto wjedžecz!“

„Nó, nó, nano! Ty drje masch na dobo řuřchi mēřtusč, so wjaz njewěřch, so bėřchtaj nasch Jan a řuřodžiz Marka hebi dobroř?“

„Nó, to wschaf wěm! Ssyn mi tola kama tajke něřčto hižo dawno do wuřchow sčeptala. Ale, je dha Jan jej hdy pschaf?“

„Haj, to zyle wě cze wěm! Sdyž Marka to tež njepřaji, je so tola pscheradžila i tym, so, hdyž i jeje maczerju wo naschim Janu a Barlinje rěczachmoj, wjazh wjedžesche hacž bėch ja hdy pola řuřodžiz prajila. Sdže mēřesche to jow, hej, nano, hdyž niz i listow, kotrež bė jej Jan piřal?“

„To mi šoro hinař njeje móžno. Ale wěřch, myřlach hebi, so jedyn druhého řabudžetaj, hdyž Jan tak dolho přjeczka w Barlinje, abo tola Jan ju řabudže tam w tym wulkim mēřcze a pola tak wozobneho miřchtra!“

„Wy hebi ty to pschaf?“ řiř rořmjersana Kudželina to rjekny. „Njeje czi řuřodžiz Marka najrjenčcha a najpěřniřcha holza i zyleje wřh?“

„Nó, nó, macze! Sdyž ty tak mēřisč! Wěřo, wěřo, je mi Marča luba a ja pschichodnu džowu w tana! Wschaf tež něřčto ma, so mohlej hebi w mēřcze řhžju řupicž a džěřatnju a řhlamy pschirunawicž!“

„So ty přchež telko do města džeržisch, nano! Staž by rjeft, ja na wšach loža a blida a stólzu njetrjebaja ale na semi ředža, ředža, řehaja!“

„Shto by řan tu we Wonezach chžni, hdyž je w Berlinje by!“

„Hdyž te niž we Wonezach, ale w Řehdžezach by měl džęła wjele a t temu tunjeho žiwjenja a by mostař namaj blifto!“

„Macže, macže! Ty mařch wopradowže jařo ras prawo! Me, hlej, řhto pomha namaj njewjeřta a pšichodny dom řana, hdyž jow tuton řadla řam njeje, abo tola ř najmjeńřcho njepiřa!“

„Nanfo, wón wřhař budže! Me wěřch, t řuřodžnyž řkocžu na wjeřor!“

„Mojedla, macžeř! Me njebarb nam pšewjele!“

„Ře, ně, nano! Řjeměj řtrach!“ Macž wřa řchlu ř bęrnomi a džęche do řuchiny. Řan řhdny řo řa blido a čřitawče „Sserbřke Řowiny“.

Byrfej a řtat.

Wólby řu nimo. Wone řu řtronam prawizy pšichodnyř pščinjeřte, tola pař jim niž hiřčęze dohyle wjeřřchu. 49 řastupjerjow řewizy řleji pšchecžiwu 47 řastupjerjam prawizy. So ř najmjeńřcha runořčę njedobuchu, abo řamo wjeřřčinu, to je řobu wina tyč w nařřim ludu, tež mjeř Sserbami, kottřž ře řwojim řmyřlenjom hiřčęze na prawizy řteja ale pař njewořachu, řnadž dla něřařteje rořtorny a njepřchęjednořčęze, řnadž pař dla řwojeje řehnjoręze a řiwkořčęze w tutnyř wulžy wařřnyřch węřach. Řnejednota a řiwkořčę — řobu najřtrawřniřčęje řchřodowanžy jeneho luda! — řtej pščinjeřteje na prawizy řtejařch wo dohęze! Řospodarřřta řtrona řama, kottřž bę řwoju řečřbu na něhđze 17000 hřořow pščinjeřta, řane řhdlo pař dohyla, je prawizu wo to jene wurunowawe řhdlo pščinjeřta. Řjeje to řchřoda! Ř bychu-li wřchřtzy, řřž ře řwojeje wutrobu t prawizy pšchřhřleja, tola pař njewořachu ale domach wotřachu, řwoju papjerku jenej řtronye prawizy dali, bychu wona řa prawizu a duž řa řameho řo wjeřřčinu dohřli. Tak woni domach wotřachu — a tola wotřachu: wo wřchę jich njewotędate hřořy wobřhowa řewiza, kottřž je njepřchęčęlniza žyřtwje niž jenož ale tež nabožiny a węry, wjeřřčinu 249 řastupjerjami. To je jich wina! Ř tuta wina njebřwa mjeńřcha, řu-li to ř wjeřřcha řonřke byle, kottřž domach wotřachu. Tež wone dęrbjachu wolicž! Řjeh ř najmjeńřcha ř teho wřchęho to jene dobre wuřhadža, řo mjenujžy potom, hdyž řařo wolinu, tež woni wřchřtzy t wólbye du a wola! Ř jeli řo wřchę řnamjenja, něřtle w Sakskej řo potawowawe, njemola, řmęjenty přiedy hačř řa 4 řęta řařo wólby!

Wot řřchęřčęřanřteje ludoweje řtrony je řo jeje přęni řandiřat, t. Řęřlein wuřwolit, a to jenož, řaž „Řatolřki Řořoř“ rořpiřuje, ř pomozu ewangelřřch Sserbow. Řjes tyč něhđze 2700 ewangelřřch hřořow njebř řnjeř Řęřlein wuřwoleny byl, njemęwřchi dořčę hřořow řa řebje. Hdyž to řřhřřch, prařchęřch řo, hđze te hřořy wotřachu, ř kottřymřž chžřřchę řnjeř Sřomieřřki, kottřž na druhim měřřnje řtejeřchę, pomhacž, hdyž tola řęřařchę, řo jehu řwojait 80000 řečřř! — Řęřt ma řo potawowacž, hačř řřchęřčęřanřřka ludowa řtrona, pšchędewřřchęm jeje řakřři řastupjerř, džęřži, řchřtož Sserbam řlubu. Řadžřřjamy řo teho a wotřakujemy to węřčęze! Ř nuřne to budže, pšchędewřřchęm tež w žyřřwřřřřim! Ř na tutnyř polu namaka t. Řęřlein w nowym řrajnym řejmje (Řandtag to něřt je, niž wjaž ludowa řomor) řa pomozniřom nimo druhich tež 4 theologow, 3 duchownyřch a jeneho prořęřora Řipřčęřanřteje university. Řa węžywuřřtojnnyřch potajřim njebudže pobrachowacž. Řadžřřjomnje woni řaž wřchę řtronye prawizy řo njęřtręřa ale to, řchřtož prawo je, řastawaja. — —

So prawo tola hiřčęze prawo je, tež w Sakskej, wo tym řtej řo řnjeřčęřřwo a ludowa řomor nařčęje Sakskej pšchęřwędęčřčę dęrbjalej na jene jimaj węřčęze niž jara lube wařřnyje. Albo řępje řnadž přajimy, wobej čřujęřchęje, řo matej njęprawu, nočžwřřchęje pař to pšchřdacž a řamařchęje radřřcho prawo. To je jimaj něřtę najmwyřřchřřchi řud Řęmřřteje, wulkořřtatny řud (Řeichřgericht) w Řipřřu, dopotawowacž a doprajicž dęrbjař. Tuton je wuřbudžřl, řo řakřři pšchęřhřodny řchulřřki řakoň wot 22. julya 1920 pšchęčřřiwu wulkořřtatnej wuřřawje (Řeichřverfassung) řteji, potajřim ř njęprawom wobřřteji a ř njęprawom řo nařožuje; a to bę řon řakoň, kottřž řakawowawřchę, řo řo w řakřřich ludowyřch řchulach nabožina dawawřchę. Řotajřim tole bę, řaž řřžo wjedžachmy a piřachmy, pšchęčřřiwu řakonjeje a prawu! Ř řo řu to tež řęwe řtrony wjedžale, to potawo řořialdemokrařři řastupjerř Řřřt w bywřřchęje řomorje ře řwojimi a řwojeje řtrony namjetami, kottřž dęrbjachu w pořřednim wotomitu nabožne rořwucžowanje w řchulach tola njemęžne řęžiničę. Řje-myřimny dęje řo, hdyž řebi myřřlimny, řo buch u te nabožinye njepřchęčęřne namjety ř dweju pšchęčřřiwow wotřebje řtajene: Řęwe řtrony bęchu řjebane w jich wotřakowanju, řo budže na wučęřřřch mozach pobrachowacž, kottřž po řkocženju nabožiny pšchęř wučęřřjow w řchulach nabožne hodžiny pšchęwořmu. Ře řo wřchřudžom wjele mozow namakalo, tak wotřebje w Řipřřu, hđęž nimo duchownyřch a druhich žyřla theologičřka řakulřta pšchřilubi, řo nabožne hodžiny w řchulach džęřži. — —

W Bremenje řu řebi ewangelřřny řtarřřchi řami pomhali. Wę tam nabožne rořwucžowanje žyřle řbęhnjene. W 10 řchulach řu řebi přiwatne nabožne rořwucžowanje pšchřpřawili a wučęřřjow a wučęřřki řu řo namakali, kottřž chędę nabožne hodžiny džęřčęř. Tak řořřy hačř wulkořřtatny řchulřřki řakoň wuřbudže, chędę pař tutu wupomhanku ř nuřy wotřajicž a je wřchęje možu řa ewangelřřku řchulu wotřowacž. —

Tež mjeř řakřřimi wučęřřjami řo tu pšchęmęnjene řtawo. Wotřę bęchu řo řamo wučęřřjow na to wařřnyje wotřhřořowanja wotřęčęřowali, řajřęž wono w nařęčřu bę, je řo ř nowa wo nabožinye w řchuli wotřhřořowalo. Řakřřto bę jich 95% pšchęčřřiwu nabožinye w řchuli, pšchři tutnyř nowym wotřhřořowanju je řo jenož 67% řobuřřawow řakřřchęho wučęřřřřchęho towarřřřwa řa řwęřřim řchulu wuprajilo. To wřchřař je jich pšchęřo hiřčęze wjaž hačř dořčę, hřnař pař tola je!

S blifřa a ř balofa.

W Dřaždžanach je řo wutoru, 23. novembra, řakřřka řynoda řhromadžřla. Řeje wuradžowanja řu wařne řa pšchřhod nařčęje řakřřteje řrajneje žyřřtwje. Duž njeh wutrobnny modlitwy wřchęch węřřjazyřch žohnowanje řa džęřlo řynody wuprořřcha. — Shto je řynoda dořonjara, wo tym podžřřchę tu rořpřawjamy.

Wo rořpiřkach w „Sserbřřich Řowincach“ napřřřchmy tu tydženja řłowęřřko. So to jeno nařčę myřřlicžřti njebęchu, řpōřnacžmy řřžo njedželu, hdyž nam pořřt přęnje pšchřhřořowanje, wotře a enęrgičřke, pšchřinježe. Ř wono njewořřta jęnicžte. Duž hiřčęze ras: Wotřajmy řo řajřchęho wotřaňřjazyřchęho wadženja; wono wotřimje pšchędewřřchęm tak něřtotremu řon pořředni řuřř dowęřny, kottřęjež hiřčęze męjeřchę do wjedniřřřwa Sserbow řa pšchřhod Sserbow! Wono wotřřřřřřuje řakřřich, kottřž řu hiřčęze řwōřnimu, řa potawowowone řobudžęřlacž! Ř řawęřčęze, wono nam niřkoho njepřchřdobudže! Duž řmeječřmy řebi blido a řęhřdajmy řo ř nowa řa čřřřte w jenej myřřli řa dobre, najřępřřchę Sserbowřřřwa!

Ř. W. w Ř. řa 2. advent.

Ř. w Ř. řa 3. advent.

Čřřřchęř Sřmolerjeř řniřicžřřchęčęřnje a řniřařnję, řap. družřřřwo ř wobmj. ruřřowanjom w Řudhřřchinje.